Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►B

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2008/1/EY, annettu 15 päivänä tammikuuta 2008, ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi

(Kodifioitu toisinto)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(EUVL L 24, 29.1.2008, s. 8)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►M1	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/31/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009	L 140	114	5.6.2009

▼B

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2008/1/EY,

annettu 15 päivänä tammikuuta 2008,

ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi

(Kodifioitu toisinto)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([1]),

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ([2]),

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 24 päivänä syyskuuta 1996 annettua neuvoston direktiiviä 96/61/EY ([3]) on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osilta ([4]). Mainittu direktiivi olisi selkeyden ja järkeistämisen vuoksi kodifioitava.

(2) Yhteisön ympäristöpolitiikan tavoitteilla ja periaatteilla, sellaisina kuin ne on määritelty perustamissopimuksen 174 artiklassa, pyritään erityisesti ehkäisemään, vähentämään ja mahdollisuuksien mukaan estämään pilaantumista ensisijaisesti sen lähteellä sekä varmistamaan luonnonvarojen harkittu hoito noudattaen periaatetta, jonka mukaan saastuttajan olisi maksettava, ja periaatetta, jonka mukaan ennalta ehkäiseviin toimiin olisi ryhdyttävä.

(3) Viidennessä ympäristöalan toimintaohjelmassa, jonka yleinen lähestymistapa hyväksyttiin yhteisön ympäristöä ja kestävää kehitystä koskevasta poliittisesta toimintaohjelmasta 1 päivänä helmikuuta 1993 annetussa neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätöslauselmassa ([5]), asetettiin etusijalle ympäristön pilaantumisen vähentämisen yhtenäistäminen tärkeänä osana kehitystä kohti entistä kestävämpää tasapainoa toisaalta ihmisen toiminnan ja sosiaalis-taloudellisen kehityksen sekä toisaalta luonnonvarojen ja luonnon uusiutumiskyvyn välillä.

(4) Ympäristön pilaantumisen vähentäminen yhtenäistetyin toimenpitein edellyttää sellaista toimintaa yhteisön tasolla, jolla muutetaan ja täydennetään teollisuuslaitosten aiheuttaman saastumisen ehkäisyä ja vähentämistä koskevaa olemassa olevaa yhteisön lainsäädäntöä.

(5) Teollisuuslaitosten aiheuttaman ilmansaastumisen ehkäisemisestä 28 päivänä kesäkuuta 1984 annetussa neuvoston direktiivissä 84/360/ETY ([6]) luotiin yleiset puitteet, jotka edellyttävät ennak-

([1]) EUVL C 97, 28.4.2007, s. 12.
([2]) Euroopan parlamentin lausunto, annettu 19. kesäkuuta 2007 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 17. joulukuuta 2007.
([3]) EYVL L 257, 10.10.1996, s. 26. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 166/2006 (EUVL L 33, 4.2.2006, s. 1).
([4]) Katso liitteessä VI oleva A osa.
([5]) EYVL C 138, 17.5.1993, s. 1.
([6]) EYVL L 188, 16.7.1984, s. 20. Direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 91/692/ETY (EYVL L 377, 31.12.1991, s. 48).

▼B

kolupaa ilmansaastumista mahdollisesti aiheuttavien teollisuuslaitosten toimintaa ja niihin tehtäviä oleellisia muutoksia varten.

(6) Tiettyjen yhteisön vesiympäristöön päästettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamasta pilaantumisesta 15 päivänä helmikuuta 2006 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2006/11/EY ([1]) edellytetään lupaa tällaisten aineiden päästöjä varten.

(7) Vaikka yhteisöllä on lainsäädäntöä, joka koskee ilmansaastumisen torjumista ja vesistöihin päästettyjen vaarallisten aineiden päästöjen ehkäisemistä tai vähentämistä, yhteisöllä ei ole ollut vastaavaa lainsäädäntöä, jonka tarkoitus olisi ehkäistä tai vähentää päästöjä maaperään.

(8) Ilmaan, veteen tai maaperään kohdistuvien päästöjen vähentämistä koskevat erilliset toimenpiteet ovat omiaan edistämään saasteiden siirtymistä ympäristön eri osista toiseen, sen sijaan että ne suojelisivat ympäristöä kokonaisuudessaan.

(9) Ympäristön pilaantumisen vähentämiseen tähtäävien yhtenäistettyjen toimenpiteiden tavoitteena on ilmaan, veteen ja maaperään kohdistuvien päästöjen ehkäiseminen kaikkialla, missä tämä voidaan toteuttaa, jätehallinto mukaan lukien, ja jos se osoittautuu mahdottomaksi, päästöjen supistaminen mahdollisimman vähäisiksi, kokonaisuudessaan korkeatasoisen ympäristönsuojelun saavuttamiseksi.

(10) Tässä direktiivissä olisi luotava ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämistä koskevat yleiset puitteet. Siinä olisi säädettävä tarpeellisista toimista ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi, jotta koko ympäristön suojelussa saavutettaisiin korkea taso. Kestävän kehityksen periaatteen soveltamisella olisi edistettävä yhtenäistä lähestymistapaa ympäristön pilaantumisen vähentämiseen.

(11) Tämän direktiivin säännöksiä olisi sovellettava rajoittamatta tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY ([2]) säännösten soveltamista. Jos luvan myöntämisessä on otettava huomioon viimeksi mainitun direktiivin soveltamisen seurauksena saatuja tietoja tai päätelmiä, tämän direktiivin ei pitäisi rajoittaa direktiivin 85/337/ETY täytäntöönpanoa.

(12) Jäsenvaltioiden olisi ryhdyttävä tarpeellisiin toimiin sen varmistamiseksi, että tässä direktiivissä tarkoitettu teollisia toimintoja harjoittava yrittäjä täyttää tiettyjen perusvelvoitteiden yleiset vaatimukset. Tätä varten riittää, että toimivaltaiset viranomaiset ottavat nämä yleisperiaatteet huomioon laatiessaan lupaehtoja.

(13) Eräitä tämän direktiivin mukaisesti annettuja säännöksiä on sovellettava olemassa oleviin laitoksiin 30 päivän lokakuuta 2007 jälkeen ja muita on tullut soveltaa 30 päivästä lokakuuta 1999.

(14) Jotta saasteongelmiin voitaisiin puuttua entistä tehokkaammin ja kannattavammin, olisi toiminnasta vastaavan yrittäjän otettava huomioon ympäristönäkökohdat. Nämä on saatettava toimivaltaisen viranomaisen tai viranomaisten tietoon, jotta he voivat ennen luvan myöntämistä varmistua siitä, että kaikki asianmukaiset ehkäisevät tai ympäristön pilaantumisen vähentämiseen tähtäävät toimenpiteet on otettu huomioon. Hyvin erilaisista lupahakemusmenettelyistä voi olla seurauksena, että ympäristönsuojelun ja yleisön tietämyksen taso on erilainen. Sen vuoksi tämän direktiivin mukaisissa lupahakemuksissa olisi oltava tietty vähimmäismäärä tietoja.

([1]) EUVL L 64, 4.3.2006, s. 52.

([2]) EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/35/EY (EUVL L 156, 25.6.2003, s. 17).

▼B

(15) Korkein mahdollinen taso koko ympäristön suojelussa voitaisiin saavuttaa, jos toimivaltaisten viranomaisten lupamenettelyt ja -ehdot sovitetaan täysin yhteen.

(16) Toimivaltaisen viranomaisen tai viranomaisten olisi myönnettävä lupa tai muutettava sitä vain, kun ilman, veden ja maaperän yhtenäistettyjä ympäristönsuojelutoimenpiteitä on vahvistettu.

(17) Lupaan olisi sisällytettävä kaikki lupaehtojen täyttämiseksi tarvittavat toimenpiteet, jotta täten voitaisiin saavuttaa korkea koko ympäristön suojelun taso, ja nämä toimenpiteet voidaan myös määrätä yleisesti velvoittavina, sanotun kuitenkaan rajoittamatta lupamenettelyä.

(18) Päästön raja-arvojen, parametrien tai vastaavien teknisten toimenpiteiden olisi perustuttava parhaimpiin käytettävissä oleviin tekniikoihin, mikä ei kuitenkaan velvoita käyttämään tiettyä tekniikkaa tai teknologiaa, ja siihen, että otetaan huomioon kyseisen laitoksen tekniset piirteet, sen maantieteellinen sijainti ja paikalliset ympäristöolot. Kaikissa tapauksissa lupaehdoissa olisi annettava määräyksiä kaukokulkeutuvan tai rajojen yli leviävän saasteen rajoittamiseksi mahdollisimman vähäiseksi, ja niissä on taattava korkea ympäristönsuojelun taso kokonaisuudessaan.

(19) Jäsenvaltioiden on määritettävä, miten voidaan tarvittaessa ottaa huomioon kyseessä olevan laitoksen tekniset ominaisuudet, sen maantieteellinen sijainti ja paikalliset ympäristöolot.

(20) Jos jokin ympäristön laatunormi edellyttää tiukempia vaatimuksia kuin ne, jotka voidaan saavuttaa parhailla käytettävissä olevilla tekniikoilla, luvassa olisi vaadittava lisäehtoja, tämän rajoittamatta muita toimia, joihin voidaan ryhtyä ympäristön laatunormien noudattamiseksi.

(21) Koska parhaat käytettävissä olevat tekniikat muuttuvat ajan myötä erityisesti tekniikan kehityksen vuoksi, toimivaltaisten viranomaisten olisi seurattava tätä kehitystä tai oltava tietoisia siitä.

(22) Laitoksiin tehdyt muutokset voivat lisätä ympäristön pilaantumista. Tämän vuoksi kaikista muutoksista, jotka voivat vaikuttaa ympäristöön, olisi ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle tai viranomaisille. Huomattavaan laitosmuutokseen on saatava ennakolta tämän direktiivin mukainen lupa.

(23) Lupaehtoja olisi säännöllisesti tarkistettava ja tarvittaessa ajanmukaistettava. Tietyin edellytyksin ne olisi tarkistettava joka tapauksessa.

(24) Yleisön tehokkaan osallistumisen päätöksentekomenettelyyn olisi mahdollistettava se, että yleisö voi ilmaista ja päätöksentekijät ottaa huomioon mielipiteet ja huolenaiheet, joilla voi olla merkitystä itse päätöksiin, mikä puolestaan lisää päätöksenteon vastuullisuutta ja avoimuutta sekä yleisön tietoisuutta ympäristökysymyksistä ja tukea tehdyille päätöksille. Yleisöllä tulisi erityisesti olla oikeus saada tietoa laitosten toiminnasta ja niiden mahdollisesta vaikutuksesta ympäristöön ja, ennen päätöksen tekoa, tietoa uusien laitosten lupahakemuksista tai olennaisista muutoksista sekä tietoa itse luvista, niiden ajanmukaistamisesta ja oleellisesta tarkkailutiedosta.

(25) Sen vuoksi olisi edistettävä yleisön osallistumista, mukaan lukien yhdistykset, järjestöt ja ryhmät, erityisesti valtioista riippumattomat järjestöt, jotka edistävät ympäristönsuojelua, myös edistämällä yleisölle annettavaa ympäristökasvatusta.

(26) Yhteisö allekirjoitti 25 päivänä kesäkuuta 1998 Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission yleissopimuksen tiedon saannista, yleisön osallistumisoikeudesta päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeudesta ympäristöasioissa, jäljempänä ’Århusin yleissopimus’. Århusin yleissopimuksen tavoit-

▼B

teisiin kuuluu pyrkimys taata, että yleisö voi osallistua päätöksentekoon ympäristöasioissa tarkoituksena osaltaan suojella oikeutta elää yksilön terveyden ja hyvinvoinnin kannalta riittävän laadukkaassa ympäristössä.

(27) Parhaiden käytettävissä olevien tekniikoiden kehittäminen ja tietojen vaihtaminen niistä yhteisön tasolla voisi vähentää yhteisön sisällä ilmeneviä eroja teknologioissa ja edistää yhteisössä käytettävien raja-arvojen ja tekniikkojen maailmanlaajuista levitystä sekä auttaa jäsenvaltioita panemaan tämä direktiivi täytäntöön tehokkaasti.

(28) Tämän direktiivin täytäntöönpanosta ja tehosta olisi laadittava säännöllisesti selvityksiä.

(29) Tämä direktiivi koskee laitoksia, joiden pilaamispotentiaali ja tästä johtuen rajojen yli ulottuva pilaaminen on merkittävä. Rajan toisella puolella olevaa valtiota olisi kuultava lupahakemuksista, jos uusilla laitoksilla tai tällaisiin laitoksiin tehtävillä olennaisilla muutoksilla voi olla haitallinen ja huomattava vaikutus ympäristöön. Näitä ehdotuksia tai huomattavia muutoksia koskevien hakemusten olisi oltava sen jäsenvaltion kansalaisten saatavilla, johon vaikutus saattaa kohdistua.

(30) Tiettyjen tässä direktiivissä tarkoitettujen laitostyyppien ja pilaavien aineiden osalta voi olla tarpeen toimia yhteisön tasolla päästöjen raja-arvojen asettamiseksi. Euroopan parlamentin ja neuvoston olisi asetettava perustamissopimuksen määräysten mukaisesti nämä päästörajat.

(31) Tämän direktiivin säännöksiä olisi sovellettava rajoittamatta työterveyden ja -turvallisuuden alalla annettujen yhteisön säännösten ja määräysten soveltamista.

(32) Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa liitteessä VI olevassa B osassa mainittuihin jäsenvaltioita velvoittaviin määräaikoihin, joiden kuluessa jäsenvaltioiden on saatettava direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tarkoitus ja soveltamisala

Tämän direktiivin tarkoituksena on liitteessä I mainitusta toiminnasta aiheutuvan pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistäminen. Siinä säädetään yllä tarkoitetusta toiminnasta aiheutuvia ilmaan, veteen ja maaperään kulkeutuvia päästöjä ehkäisevistä, tai jos se ei ole mahdollista, päästöjä vähentävistä toimenpiteistä, mukaan lukien jätteitä koskevat toimenpiteet, koko ympäristön suojelun korkean tason saavuttamiseksi, tämän kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 85/337/ETY säännösten ja muiden yhteisön asiaa koskevien säännösten soveltamista.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

1) ’aineella’ kaikkia alkuaineita ja niiden yhdisteitä, lukuun ottamatta perusnormien vahvistamisesta työntekijöiden ja väestön terveyden suojelemiseksi ionisoivasta säteilystä aiheutuvilta vaaroilta 13 päivänä toukokuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/29/Euratom [1] mukaisia radioaktiivisia aineita sekä geneettisesti

[1] EYVL L 159, 29.6.1996, s. 1.

▼B

muunnettujen mikro-organismien käytöstä suljetuissa oloissa 23 päivänä huhtikuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/219/ETY ([1]) ja geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön 12 päivänä maaliskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/18/EY ([2]) mukaisia geneettisesti muunnettuja organismeja;

2) ’pilaamisella’ aineiden, tärinän, lämmön tai melun päästämistä ihmisen toimesta suoraan tai epäsuorasti ilmaan, veteen tai maaperään siten, että seuraukset voivat aiheuttaa haittaa ihmisten terveydelle tai ympäristön laadulle, tai että se vahingoittaa aineellista omaisuutta tai heikentää tai estää ympäristön virkistyskäyttöä tai ympäristön muuta oikeutettua käyttöä;

3) ’laitoksella’ kiinteää teknistä kokonaisuutta, jossa suoritetaan yhtä tai useampaa liitteessä I mainittua toimintaa sekä mitä tahansa niihin suoranaisesti liittyvää toimintaa, joka on teknisesti sidoksissa paikalla suoritettuun toimintaan ja joka mahdollisesti vaikuttaa päästöihin ja pilaantumiseen;

4) ’olemassa olevalla laitoksella’ laitosta, joka 30 päivänä lokakuuta 1999, ennen tätä päivämäärää voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti, oli toiminnassa tai oli saanut luvan taikka laitosta, joka on saanut toimivaltaisilta viranomaisilta täydellisen lupa-anomukseen liittyvän arvion, sillä edellytyksellä, että kyseinen laitos on otettu käyttöön viimeistään 30 päivänä lokakuuta 2000;

5) ’päästöllä’ laitoksesta yhdestä tai useammasta lähteestä suoraan tai epäsuorasti ilmaan, veteen tai maaperään päästettyjä aineita, tärinää, lämpöä tai melua;

6) ’päästön raja-arvolla’ tietyillä erityisillä parametreillä ilmaistua päästön määrää, pitoisuutta ja/tai tasoa, jota tietyn ajanjakson tai tiettyjen ajanjaksojen kuluessa ei saa ylittää. Päästöjen raja-arvot voidaan myös määritellä tietyille aineryhmille tai -luokille, erityisesti niille, jotka luetellaan liitteessä III. Ainepäästöjen raja-arvoja sovelletaan yleensä päästökohdassa päästöjen tullessa laitoksesta ulos, jolloin mahdollinen laimentuminen ei vaikuta määrittelyyn. Mitä tulee epäsuoriin päästöihin veteen, vedenpuhdistamon vaikutus voidaan ottaa huomioon laitoksen päästöjen raja-arvoja määritettäessä, edellyttäen että näin taataan koko ympäristön suojelun vastaava taso ja ettei ympäristöön kohdisteta suurempaa epäpuhtausrasitetta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 2006/11/EY ja sen soveltamiseksi säädettyjen direktiivien noudattamista;

7) ’ympäristölaatunormilla’ yhteisön lainsäädännössä eriteltyjä vaatimuksia, jotka tietyn ympäristön tai ympäristön tietyn osan on tiettynä ajankohtana täytettävä;

8) ’toimivaltaisella viranomaisella’ viranomaista tai viranomaisia tai elintä, jonka vastuulla on jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti tästä direktiivistä aiheutuvien tehtävien suorittaminen;

9) ’luvalla’ yhden tai useamman kirjallisen päätöksen osaa tai kokonaisuutta, jolla myönnetään lupa käyttää laitoksen osaa tai koko laitosta tietyillä ehdoilla, joilla varmistetaan se, että laitos täyttää tämän direktiivin vaatimukset. Lupa voi koskea yhtä tai useampaa laitosta tai laitoksen osaa, jotka sijaitsevat samalla paikalla ja jotka ovat saman toiminnanharjoittajan käytössä;

10) ’käytön muutoksella’ muutosta laitoksen ominaisuuksissa tai toiminnassa taikka laitoksen laajennusta, jolla saattaa olla vaikutuksia ympäristöön;

([1]) EYVL L 117, 8.5.1990, s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 2005/174/EY (EUVL L 59, 5.3.2005, s. 20).

([2]) EYVL L 106, 17.4.2001, s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1830/2003 (EUVL L 268, 18.10.2003, s. 24).

▼B

11) ’olennaisella muutoksella’ käytön muutosta, jossa toimivaltaisen viranomaisen mukaan saattaa aiheutua merkittäviä ihmisiin tai ympäristöön kohdistuvia haittavaikutuksia; tämän määritelmän mukaisesti käytön muutoksia tai laajennuksia pidetään olennaisina, jos muutos tai laajennus itsessään vastaa liitteessä I mahdollisesti vahvistettuja rajoja;

12) ’parhaalla käytettävissä olevalla tekniikalla’ tietyn toiminnan ja siinä käytettävien tapojen tehokkainta ja edistyneintä astetta, jolla voidaan osoittaa olevan sellaiset tekniset ja käytännölliset ominaisuudet, jotka soveltuvat periaatteessa käytännön pohjaksi raja-arvoille, joiden tarkoitus on estää, ja milloin se ei ole mahdollista, vähentää yleisesti päästöjä ja vaikutuksia koko ympäristöön:

    a) ’tekniikalla’ sekä käytettyä teknologiaa että laitoksen suunnittelua, rakennetta, ylläpitoa, käyttöä sekä tapaa, jolla sen toiminta pysäytetään;

    b) ’käytettävissä olevalla tekniikalla’ tekniikkaa, joka on kehitetty sellaisessa mittakaavassa, että sen käyttö kyseisellä teollisuuden alalla taloudellisesti ja teknisesti kannattavalla tavalla, kustannukset ja hyöty huomioon ottaen, on mahdollista; tällaista tekniikkaa joko voidaan käyttää tai tuottaa kyseisen jäsenvaltion alueella, jos kyseinen toiminnanharjoittaja voi käyttää sitä kohtuullisin ehdoin;

    c) ’parhaalla’ tekniikkaa, jolla tehokkaimmin saavutetaan yleisesti korkea taso koko ympäristön suojelussa.

    Parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa määritettäessä olisi otettava erityisesti huomioon liitteessä IV luetellut osatekijät;

13) ’toiminnanharjoittajalla’ ketä tahansa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka käyttää tai jolla on hallinnassaan laitos tai, jos kansallisessa lainsäädännössä niin määrätään, kuka tahansa henkilö, jolle on luovutettu ratkaiseva taloudellinen päätäntävalta laitoksen teknisen toiminnan suhteen;

14) ’yleisöllä’ yhtä tai useampaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä taikka, kansallisen lainsäädännön tai käytännön mukaisesti, näiden yhteenliittymiä, järjestöjä tai ryhmiä;

15) ’yleisöllä, jota asia koskee’ yleisöä, johon lupamenettely vaikuttaa tai todennäköisesti vaikuttaa, tai yleisöä, jonka etua päätös luvan myöntämisestä tai luvan tai lupaehtojen päivittämisestä koskee; tämän määritelmän mukaisesti katsotaan, että asia koskee ympäristönsuojelua edistävien ja kansallisen lainsäädännön vaatimukset täyttävien valtioista riippumattomien järjestöjen etua.

3 artikla

Toiminnanharjoittajan perusvelvollisuuksien yleiset periaatteet

1. Jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet, jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat varmistua siitä, että laitosta käytetään siten, että

a) kaikkiin asiaankuuluviin pilaantumista estäviin toimenpiteisiin on ryhdytty erityisesti käyttäen parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa;

b) merkittävää pilaantumista ei aiheuteta;

c) jätteiden syntymistä vältetään jätteistä 5 päivänä huhtikuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/12/EY ([1]) mukaisesti; jos jätteitä tuotetaan, ne käytetään hyödyksi tai, jos uudelleenkäyttö on teknisesti ja taloudellisesti mahdotonta, ne hävitetään siten, että niillä ei ole ympäristövaikutuksia tai vaikutus on mahdollisimman vähäistä;

d) energiankäyttö on tehokasta;

([1]) EUVL L 114, 27.4.2006, s. 9.

▼B

e) tarvittaviin toimenpiteisiin ryhdytään onnettomuuksien ehkäisemiseksi ja niiden seurausten rajoittamiseksi;

f) tarvittaviin toimenpiteisiin ryhdytään toiminnan lopullisen päättymisen jälkeen, jotta pilaantumisvaara vältetään ja tuotantoalue saatetaan tyydyttävään tilaan.

2. Tämän artiklan noudattamiseksi riittää, että jäsenvaliot varmistavat, että toimivaltaiset viranomaiset ottavat huomioon 1 kohdassa määritetyt yleiset periaatteet päättäessään luvan myöntämisehdoista.

4 artikla

Luvan myöntäminen uusille laitoksille

Jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet, jotta uutta laitosta ei käytetä ilman tämän direktiivin mukaista lupaa, tämän rajoittamatta tiettyjen suurista polttolaitoksista ilmaan joutuvien epäpuhtauspäästöjen rajoittamisesta 23 päivänä lokakuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/80/EY ([1]) esitettyjä poikkeuksia.

5 artikla

Vaatimukset luvan myöntämiselle olemassa oleville laitoksille

1. Jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että toimivaltaiset viranomaiset valvovat 6 ja 8 artiklan mukaisesti annettujen lupien avulla tai ehtoja asianmukaisesti uudelleen tarkistamalla ja tarpeellisesti ajanmukaistamalla, että olemassa olevat laitokset toimivat 3, 7, 9, 10 ja 13 artiklan sekä 14 artiklan a ja b alakohdan sekä 15 artiklan 2 kohdan vaatimusten mukaisesti viimeistään 30 päivänä lokakuuta 2007, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muiden yhteisön erityissäännösten soveltamista.

2. Jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet 1, 2, 11 ja 12 artiklan sekä 14 artiklan c alakohdan, 15 artiklan 1 ja 3 kohdan, 17 ja 18 artiklan sekä 19 artiklan 2 kohdan säännösten soveltamiseksi olemassa oleviin laitoksiin 30 päivästä lokakuuta 1999.

6 artikla

Lupahakemukset

1. Jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet, jotta toimivaltaiselle viranomaiselle osoitettu lupahakemus sisältäisi tiedot

a) laitoksesta ja sen toiminnasta;

b) raaka- ja lisäaineista sekä muista laitoksessa käytetyistä tai tuotetuista aineista tai energiasta;

c) laitoksen päästölähteistä;

d) laitoksen sijaintipaikan olosuhteista;

e) laitoksen arvioitujen päästöjen laadusta ja määrästä kuhunkin ympäristöelementtiin sekä päästöjen merkittävien ympäristövaikutusten erittelyyn;

f) ehdotetuista teknisistä keinoista tai muista menetelmistä, joilla pyritään estämään laitoksen aiheuttamat päästöt, tai jos se ei ole mahdollista, vähentämään niitä;

g) tarvittaessa toimenpiteistä laitoksen jätteiden synnyn ehkäisemiseksi ja jätteiden hyödyntämiseksi;

([1]) EYVL L 309, 27.11.2001, s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston direktiivillä 2006/105/EY (EUVL L 363, 20.12.2006, s. 368).

▼B

h) muista suunnitelluista toimenpiteistä, jotta noudatettaisiin 3 artiklassa tarkoitettuja toiminnanharjoittajan perusvelvollisuuksien yleisiä periaatteita;

i) ympäristöön joutuvien päästöjen suunnitellusta tarkkailusta;

j) hakijan mahdollisesti tarkastelemista pääasiallisista vaihtoehdoista pääpiirteittäin.

Lupahakemuksessa on myös oltava käytännönläheinen tiivistelmä a–j alakohdassa tarkoitetuista tiedoista.

2. Silloin kun direktiivissä 85/337/ETY säädettyjen vaatimusten mukaisesti hankitut tiedot tai vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta 9 päivänä joulukuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/82/EY ([1]) mukaisesti laadittu turvallisuuskertomus tai muut mitä tahansa muuta lainsäädäntöä soveltamalla hankitut tiedot mahdollistavat johonkin tämän artiklan säätämiin vaatimuksiin vastaamisen, voidaan nämä tiedot esittää lupahakemuksessa tai ne voidaan liittää siihen.

7 artikla

Yhtenäinen menettely lupien myöntämiseksi

Jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet, jotta luvan myöntämismenettely ja -ehdot olisivat täysin yhteensovitettuja silloin, kun siihen osallistuu useita toimivaltaisia viranomaisia, jotta voidaan taata tehokas yhtenäinen menettely kaikkien menettelyn osalta toimivaltaisten viranomaisten välillä.

8 artikla

Päätökset

Toimivaltainen viranomainen myöntää luvan, jonka ehdot takaavat, että laitos vastaa tässä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia, tai päinvastaisessa tapauksessa kieltäytyy myöntämästä lupaa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansallisessa tai yhteisön lainsäädännössä asetettujen muiden vaatimusten soveltamista.

Kaikkiin myönnettyihin tai muutettuihin lupiin on sisällyttävä tässä direktiivissä tarkoitetut yksityiskohtaiset määräykset, joilla suojellaan ilmaa, vesiä ja maaperää.

9 artikla

Luvan myöntämisehdot

1. Jäsenvaltiot varmistavat, että lupa käsittää kaikki tarvittavat toimenpiteet 3 ja 10 artiklassa tarkoitettujen vaatimusten täyttämiseksi, jotta varmistetaan ilman, veden ja maaperän suojelu ja saavutetaan näin koko ympäristön suojelun korkea taso.

2. Kun on kyse uudesta laitoksesta tai olennaisesta muutoksesta, johon sovelletaan direktiivin 85/337/ETY 4 artiklaa, kaikki mainitun direktiivin 5, 6 ja 7 artiklaa soveltamalla saadut asiaankuuluvat tiedot tai päätelmät on otettava huomioon lupaa myönnettäessä.

3. Luvan tulee käsittää päästöjen raja-arvot pilaantumista aiheuttaville aineille, erityisesti liitteessä III luetelluille, joita voidaan päästä kyseisestä laitoksesta merkittäviä määriä suhteessa niiden ominaisuuksiin ja mahdollisuuksiin siirtyä ympäristön osasta (vesi, ilma, maaperä) toiseen. Tarpeen vaatiessa lupa käsittää asiaankuuluvat maaperän ja pohjavesien suojelua sekä laitoksen jätehuoltoa koskevat määräykset.

([1]) EYVL L 10, 14.1.1997, s. 13. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

▼B

Tarvittaessa raja-arvoja voidaan täydentää tai ne voidaan korvata vastaavilla parametreillä ja teknisillä toimenpiteillä.

Liitteessä I olevassa 6.6 kohdassa tarkoitettujen laitosten osalta tämän kohdan mukaisesti määritetyissä päästöjen raja-arvoissa on otettava huomioon näihin laitosryhmiin soveltuvat käytännön näkökohdat.

Jos laitoksen kasvihuonekaasupäästöt nimetään kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä 13 päivänä lokakuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY ([1]) liitteessä I kyseisessä laitoksessa harjoitettavaan toimintaan liittyviksi, luvassa ei saa asettaa kyseisen kaasun suoralle päästölle raja-arvoa, ellei ole tarpeen varmistaa, että merkittävää paikallista pilaantumista ei aiheudu.

Jäsenvaltiot voivat päättää direktiivin 2003/87/EY liitteessä I lueteltujen toimintojen osalta, että energiatehokkuuteen liittyviä vaatimuksia ei määrätä koskemaan polttolaitoksia tai muita laitoksia, joista aiheutuu hiilidioksidipäästöjä laitosalueella.

Toimivaltaisten viranomaisten on tarvittaessa muutettava lupaa soveltuvin osin.

Ensimmäistä, toista ja kolmatta alakohtaa ei sovelleta laitoksiin, jotka on jätetty väliaikaisesti yhteisön kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän ulkopuolelle direktiivin 2003/87/EY 27 artiklan mukaisesti.

4. Päästöjen raja-arvot, vastaavat parametrit ja 3 kohdassa tarkoitettujen teknisten toimenpiteiden on perustuttava parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan, ilman määräystä käyttää tiettyä tekniikkaa tai tiettyä teknologiaa kuitenkin siten, että otetaan huomioon kyseisen laitoksen tekniset ominaisuudet, sen maantieteellinen sijainti sekä paikalliset ympäristöolosuhteet, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 10 artiklan soveltamista. Kaikissa tapauksissa lupaehtojen on sisällettävä määräyksiä epäpuhtauksien kaukokulkeutumisesta tai valtioiden rajat ylittävän ympäristön pilaantumisen minimoinnista sekä taattava koko ympäristön korkea suojelun taso.

5. Luvan on käsitettävä asianmukaiset vaatimukset päästöjen tarkkailusta, ja siinä on määriteltävä mittausmenetelmät, mittausten tiheys ja niiden arviointimenettely, ja siinä on mainittava velvoite toimittaa toimivaltaiselle viranomaiselle tarvittavat tiedot luvan ehtojen noudattamisen valvomiseksi.

Liitteessä I olevassa 6.6 kohdassa tarkoitettujen laitosten osalta tässä kohdassa tarkoitetuissa toimenpiteissä voidaan ottaa huomioon kustannukset ja hyödyt.

6. Luvan on käsitettävä laitoksen muuhun kuin tavanomaiseen käyttöön liittyvät toimenpiteet. Tällä tavoin otetaan asiaan kuuluvalla tavalla huomioon laitoksen käynnistys, vuodot, virhetoiminnot, väliaikainen seisautus tai lopullinen toiminnan lakkauttaminen, jos on olemassa vaara, että kyseisillä toimilla on vaikutuksia ympäristöön.

Lupaan voi myös sisältyä tilapäisiä poikkeuksia 4 kohdassa tarkoitettuihin vaatimuksiin, jos toimivaltaisen viranomaisen hyväksymä kunnostussuunnitelma varmistaa näiden vaatimusten noudattamisen kuuden kuukauden kuluessa ja jos suunnitelman toteuttaminen johtaa pilaantumisen vähentymiseen.

7. Lupa voi käsittää muita tämän direktiivin toteutumista palvelevia erityisiä määräyksiä jäsenvaltion tai toimivaltaisen viranomaisen asianmukaiseksi katsomassa määrin.

8. Jäsenvaltiot voivat asettaa tiettyjä vaatimuksia tietyille laitosryhmille yleisesti sitovassa muodossa sen sijaan, että niitä sisällytetään yksittäisiin lupaehtoihin ja edellyttäen, että varmistetaan yhtenäinen lä-

([1]) EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32. Direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2004/101/EY (EUVL L 338, 13.11.2004, s. 18).

▼B

hestymistapa ja vastaava korkea ympäristönsuojelun taso kokonaisuudessaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän direktiivin lupamenettelyn täytäntöönpanovelvoitteen soveltamista.

10 artikla

Paras käytettävissä oleva tekniikka ja ympäristönlaatunormit

Jos jokin ympäristönlaatunormi edellyttää ankarampia ehtoja kuin mitä parhaan käytettävissä olevan tekniikan avulla voidaan saavuttaa, luvassa edellytetään lisäehtoja, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muita toimenpiteitä, joihin voidaan ryhtyä ympäristönlaatunormien noudattamiseksi.

11 artikla

Parhaan käytettävissä olevan tekniikan kehitys

Jäsenvaltiot huolehtivat, että toimivaltainen viranomainen seuraa parhaan käytettävissä olevan tekniikan kehitystä tai että siitä tiedotetaan viranomaiselle.

12 artikla

Toiminnanharjoittajien laitoksissa tekemät muutokset

1. Jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että toiminnanharjoittaja tiedottaa kaikista laitoksen toiminnassa suunnitelluista muutoksista toimivaltaisille viranomaisille. Tarpeen vaatiessa toimivaltaiset viranomaiset ajanmukaistavat luvan tai sen ehdot.

2. Jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet, jottei mihinkään toiminnanharjoittajan suunnittelemaan olennaiseen muutokseen ryhdytä ilman tämän direktiivin mukaista lupaa. Lupahakemuksen ja toimivaltaisten viranomaisten päätöksen on käsitettävä laitoksen osat sekä 6 artiklassa luetellut seikat, joita muutokset voivat koskea. Tätä asiaa koskevia 3 artiklan, 6–10 artiklan ja 15 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan säännöksiä sovelletaan soveltuvin osin.

13 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen suorittama lupaehtojen tarkistus ja ajanmukaistaminen

1. Jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet, jotta toimivaltaiset viranomaiset arvioivat säännöllisesti uudelleen ja ajanmukaistavat tarpeen vaatiessa lupaehdot.

2. Tarkastus suoritetaan joka tapauksessa, jos

a) laitoksen aiheuttama pilaantuminen on niin merkittävää, että luvan nojalla voimassa olevat päästöjen raja-arvot olisi arvioitava uudelleen tai uusia päästöjen raja-arvoja olisi lisättävä;

b) olennaiset muutokset parhaassa käytettävissä olevassa tekniikassa mahdollistavat päästöihin merkittävän vähennyksen ilman kohtuuttomia kustannuksia;

c) menetelmän käytön tai toiminnan turvallisuus vaatii toisenlaisen tekniikan käyttöä;

d) uudet yhteisön tai kansallisen lainsäädännön säännökset edellyttävät sitä.

14 artikla

Lupaehtojen noudattaminen

Jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että

a) toiminnanharjoittaja täyttää toiminnassaan lupaehdot;

▼B

b) toiminnanharjoittaja tiedottaa toimivaltaiselle viranomaiselle säännöllisesti laitoksen päästöjen tarkkailun tuloksista ja pienimmällä mahdollisella viiveellä kaikista tapahtumista tai onnettomuuksista, joilla on merkittäviä ympäristövaikutuksia;

c) laitosten toiminnanharjoittajat antavat toimivaltaisen viranomaisen edustajille kaiken tarvittavan avun, jotta nämä pystyvät suorittamaan tarkastukset laitoksessa, ottamaan näytteitä ja keräämään kaiken tehtävänsä suorittamiseen tämän direktiivin mukaisesti tarvittavan tiedon.

15 artikla

Tiedon saatavuus ja yleisön osallistuminen lupamenettelyyn

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisölle, jota asia koskee, annetaan mahdollisuus osallistua varhaisessa vaiheessa ja tehokkaasti menettelyyn, joka koskee

a) luvan myöntämistä uusille laitoksille;

b) luvan myöntämistä olennaiseen muutokseen;

c) laitoksen luvan tai lupaehtojen tarkistamista 13 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti.

Tällaisessa osallistumisessa sovelletaan liitteessä V säädettyä menettelyä.

2. Edellä 9 artiklassa tarkoitettujen lupaehtojen mukaisesti saatujen, toimivaltaisen viranomaisen hallussa olevien päästöjä koskevien valvontatulosten on oltava julkisesti saatavilla.

3. Edellä olevaa 1 ja 2 kohtaa sovelletaan, jollei ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta 28 päivänä tammikuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/4/EY ([1]) 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyistä rajoituksista muuta johdu.

4. Kun päätös on tehty, toimivaltaisen viranomaisen on tiedotettava asiasta yleisölle asianmukaisten menettelyjen mukaisesti ja saatettava yleisön saataville seuraavat tiedot:

a) päätöksen sisältö mukaan lukien jäljennös luvasta ja sen ehdoista ja myöhemmät tarkistukset; ja

b) tutkittuaan yleisön, jota asia koskee, ilmaisemat muistutukset ja mielipiteet, päätöksen perusteena olevat seikat ja näkökohdat, mukaan lukien tiedot yleisön osallistumismenettelystä.

16 artikla

Muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisen oikeusjärjestelmän mukaisesti siihen yleisöön kuuluvilla, jota asia koskee, on mahdollisuus saattaa tuomioistuimessa tai muussa laillisesti perustetussa riippumattomassa ja puolueettomassa elimessä tähän direktiiviin sisältyvien yleisön osallistumista koskevien säännösten soveltamisalaan kuuluvien päätösten, toimien tai laiminlyöntien asiasisällön taikka niihin liittyvien menettelyjen laillisuus uudelleen tutkittavaksi, kun on kyse

a) niistä, joiden etua asia riittävästi koskee; tai

b) niistä, jotka väittävät oikeuksiensa heikentyvän, jos jäsenvaltion hallintolainkäyttöä koskevissa säännöksissä niin edellytetään.

2. Jäsenvaltioiden on määriteltävä, missä vaiheessa muita päätöksistä, toimista tai laiminlyönneistä voidaan valittaa.

([1]) EUVL L 41, 14.2.2003, s. 26.

▼B

3. Jäsenvaltioiden on määriteltävä, mikä muodostaa riittävän edun ja mikä oikeuden heikentymisen tavoitteenaan antaa yleisölle, jota asia koskee, laaja muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeus. Ympäristönsuojelua edistävien ja kansallisen lainsäädännön vaatimukset täyttävien valtioista riippumattomien järjestöjen edun katsotaan olevan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetulla tavalla riittävä.

Tällaisilla järjestöillä katsotaan myös olevan oikeuksia, joita on mahdollista loukata 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetulla tavalla.

4. Tämän artiklan säännökset eivät estä mahdollisuutta, että hallinnollinen viranomainen alustavasti tutkii asian uudelleen, eivätkä ne vaikuta vaatimukseen hallinnollisten muutoksenhakumenettelyjen loppuunsaattamisesta ennen kuin asia saatetaan tuomioistuimessa tutkittavaksi, silloin kun kansallisessa lainsäädännössä on tällainen vaatimus.

Kyseisen menettelyn on oltava oikeudenmukainen, tasapuolinen ja nopea, eikä se saa olla niin kallis, että se olisi esteenä menettelyyn osallistumiselle.

5. Tämän artiklan säännösten tehostamiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisölle annetaan käytännön tietoja mahdollisuudesta turvautua hallinnollisiin ja tuomioistuimessa tapahtuviin muutoksenhakumenettelyihin.

17 artikla

Tietojen vaihtaminen

1. Tietojen vaihtamiseksi jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet ilmoittaakseen komissiolle joka kolmas vuosi, ja ensimmäisen kerran ennen 30 päivää huhtikuuta 2001, saatavilla olevat edustavat tiedot liitteessä I olevista toimintaluokittain sovituista raja-arvoista sekä tarvittaessa parhaista käytettävissä olevista tekniikoista, joista arvot johdetaan erityisesti 9 artiklan säännösten mukaisesti. Myöhempiä ilmoituksia varten kyseisiä tietoja täydennetään tämän artiklan 3 kohdassa säädettyjen menettelyjen mukaisesti.

2. Komissio organisoi tietojen vaihtoa jäsenvaltioiden ja parhaista käytettävissä olevista teknisistä keinoista, niihin liittyvästä tarkkailusta ja niiden kehityksestä kiinnostuneen teollisuuden välille.

Komissio julkaisee tietojen vaihdon tulokset joka kolmas vuosi.

3. Jäsenvaltioiden on joka kolmas vuosi, ja ensimmäisen kerran 30 päivästä lokakuuta 199930 päivään lokakuuta 2002 välisen ajanjakson osalta, toimitettava komissiolle tietoja tämän direktiivin täytäntöönpanosta sektorikohtaisessa kertomuksessa. Tämä kertomus on laadittava eräiden ympäristöä koskevien direktiivien täytäntöönpanoon liittyvien kertomusten standardoinnista ja järkeistämisestä 23 päivänä joulukuuta 1991 annetun direktiivin 91/692/ETY ([1]) 6 artiklan 2 kohdassa määrätyn menettelyn mukaisesti komission valmisteleman kyselylomakkeen tai ohjeistuksen pohjalta. Kyselylomake tai ohjeistus lähetetään jäsenvaltioille kuusi kuukautta ennen sen jakson alkua, jolta kertomus laaditaan. Kertomus on toimitettava komissiolle yhdeksän kuukauden kuluessa sen kolmevuotiskauden päättymisestä, jota kertomus koskee.

Komissio julkaisee yhteisön kertomuksen direktiivin täytäntöönpanosta yhdeksän kuukauden kuluessa siitä, kun se vastaanotti jäsenvaltioiden kertomukset.

Komissio toimittaa yhteisön kertomuksen sekä tarvittaessa ehdotukset Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

4. Jäsenvaltiot perustavat tai nimeävät viranomaisen tai viranomaiset, jotka ovat vastuussa tietojen vaihdosta 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti, ja ilmoittavat tästä komissiolle.

([1]) EYVL L 377, 31.12.1991, s. 48. Direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1882/2003.

▼B

18 artikla

Valtioiden rajat ylittävät vaikutukset

1. Jos jäsenvaltio toteaa, että tietyn laitoksen käytöllä on todennäköisesti merkittäviä kielteisiä vaikutuksia toisen jäsenvaltion ympäristöön, tai jos jäsenvaltio, johon laitoksen käyttö todennäköisesti vaikuttaa merkittävästi, sitä pyytää, sen jäsenvaltion, jonka alueella 4 artiklan tai 12 artiklan 2 kohdan mukaista lupaa on haettu, on toimitettava kyseiselle toiselle jäsenvaltiolle liitteen V mukaisesti toimitettavat tai saataville annettavat tiedot samanaikaisesti kun ne annetaan oman maan kansalaisten saataville. Nämä tiedot ovat pohjana tarvittaville neuvotteluille kahden jäsenvaltion välisissä keskinäisissä suhteissa vastavuoroisuus- ja yhdenvertaisuusperiaatteiden mukaisesti.

2. Jäsenvaltiot valvovat keskinäisissä suhteissansa, että 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa hakemukset annetaan asianmukaiseksi ajaksi yleisesti saataville mahdollisesti altistumisen kohteena olevassa jäsenvaltiossa, jotta tämä valtio voisi ottaa kantaa asiaan ennen toimivaltaisen viranomaisen päätöstä.

3. Kun toimivaltainen viranomainen tekee päätöksen hakemuksesta, 1 ja 2 kohdan mukaisten kuulemisten tulokset on otettava huomioon.

4. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava 1 kohdan mukaisesti kuulluille jäsenvaltioille hakemusta koskevasta päätöksestä ja toimitettava niille 15 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut tiedot. Näiden jäsenvaltioiden on varmistettava, että tiedot annetaan yleisön, jota asia koskee, saataville asianmukaisella tavalla niiden omalla alueella.

19 artikla

Päästöjen raja-arvot yhteisössä

1. Kun yhteisöllisten toimien tarve on yksilöity, erityisesti 17 artiklassa säädetyn tietojen vaihdon perusteella, Euroopan parlamentti ja neuvosto vahvistavat, komission ehdotuksesta, perustamissopimuksessa määrätyn menettelyn mukaisesti päästöjen raja-arvot

a) liitteessä I tarkoitetuille laitosluokille mainitun liitteen 5.1 ja 5.4 kohdassa tarkoitettuja kaatopaikkoja lukuun ottamatta;

ja

b) liitteessä III tarkoitetuille pilaaville aineille.

2. Yhteisön yhteisten, tätä direktiiviä soveltamalla määriteltyjen päästöjen raja-arvojen puuttuessa sovelletaan liitteessä II lueteltujen direktiivien mukaisia asianmukaisia ja muiden yhteisön säädösten mukaisia päästöjen raja-arvoja liitteessä I tarkoitettuihin laitoksiin tämän direktiivin mukaisina päästöjen vähimmäisraja-arvoina.

3. Liitteessä I olevissa 5.1 ja 5.4 kohdassa tarkoitettujen kaatopaikkojen osalta sovellettavat tekniset määräykset vahvistetaan kaatopaikoista 26 päivänä huhtikuuta 1999 annetussa neuvoston direktiivissä 1999/31/EY ([1]), sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän direktiivin vaatimusten soveltamista.

20 artikla

Siirtymävaiheen säännökset

1. Direktiivin 84/360/ETY, direktiivin 2006/11/EY 4 ja 5 artiklan ja 6 artiklan 2 kohdan sekä liitteessä II tarkoitettujen direktiivien lupajärjestelmiin liittyviä asiaankuuluvia säännöksiä sovelletaan olemassa oleviin ja liitteessä I tarkoitetuilla aloilla toimiviin laitoksiin siihen asti, kunnes toimivaltaiset viranomaiset ovat toteuttaneet tämän direktiivin

([1]) EYVL L 182, 16.7.1999, s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1882/2003.

▼B

5 artiklassa tarkoitetut tarvittavat toimenpiteet, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivillä 2001/80/EY säädettyjen poikkeuksien soveltamista.

2. Liitteessä II lueteltujen direktiivien lupajärjestelmiin liittyviä asiaa koskevia säännöksiä ei liitteessä I tarkoitettujen toimintojen osalta sovelleta laitoksiin, jotka eivät ole 2 artiklan 4 alakohdassa tarkoitettuja olemassa olevia laitoksia.

3. Kumotaan direktiivi 84/360/ETY 30 päivänä lokakuuta 2007.

Neuvosto muuttaa tai Euroopan parlamentti ja neuvosto muuttavat komission ehdotuksesta tarpeen mukaan liitteessä II lueteltujen muiden direktiivien asiaa koskevia säännöksiä niiden mukauttamiseksi tämän direktiivin vaatimuksiin ennen 30 päivää lokakuuta 2007.

21 artikla

Säännösten toimittaminen komissiolle

Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

22 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 96/61/EY, sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä VI olevassa A osassa mainituilla säädöksillä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioita velvoittavia liitteessä VI olevassa B osassa asetettuja määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä VII olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

23 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

24 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

▼B

LIITE I

TEOLLISEN TOIMINNAN 1 ARTIKLASSA TARKOITETUT LUOKAT

1. Tämä direktiivi ei koske laitoksia tai laitosten osia, joita käytetään uusien tuotteiden ja menetelmien tutkimukseen, kehittämiseen tai testaamiseen.

2. Jäljempänä mainitut rajat koskevat yleensä tuotantokapasiteetteja tai tuotantoa. Jos sama toiminnanharjoittaja suorittaa useampaa saman otsakkeen alle lukeutuvaa toimintaa samassa laitoksessa tai samalla paikalla, näiden toimintojen kapasiteetit lasketaan yhteen.

1. **Energia-alan teollisuus**

1.1 Polttolaitokset, joiden lämmöntuotto on enemmän kuin 50 MW

1.2 Kaasun- ja öljynjalostamot

1.3 Koksaamot

1.4 Kivihiiltä kaasuttavat ja nesteyttävät laitokset

2. **Metallien tuotanto ja jalostus**

2.1 Malmien, mukaan lukien sulfidimalmit, pasutus- ja sintrauslaitokset

2.2 Raakarautaa tai terästä tuottavat laitokset (primääri- tai sekundäärisulatus), mukaan lukien jatkuva valu, joiden kapasiteetti ylittää 2,5 tonnia tunnissa

2.3 Laitokset, joissa rautametalleja jalostetaan:

a) kuumavalssausmenetelmällä kapasiteetin ylittäessä 20 tonnia raakaterästä tunnissa;

b) takomalla vasaroiden iskutyön ylittäessä 50 kilojoulea vasaraa kohti ja käytetyn lämmöntuoton ylittäessä 20 MW;

c) suojakäsittelemällä sulalla metallilla käsittelykapasiteetin ylittäessä 2 tonnia raakaterästä tunnissa

2.4 Rautametallivalimot, joiden tuotantokapasiteetti ylittää 20 tonnia päivässä

2.5 Laitokset,

a) joissa tuotetaan ei-rautametalleja malmista, rikasteista tai sekundaarisista raaka-aineista metallurgisilla, kemiallisilla tai elektrolyysimenetelmillä;

b) joissa sulatetaan ei-rautametalleja, sisältäen metalliseokset, mukaan luettuna kierrätettävät tuotteet, (puhdistuksesta, sulattovalusta jne.) ja joiden sulatuskapasiteetti ylittää 4 tonnia päivässä lyijyn ja kadmiumin osalta tai 20 tonnia päivässä kaikkien muiden metallien osalta

2.6 Metallien ja muovien pintakäsittelylaitokset, joissa käytetään elektrolyyttistä tai kemiallista menetelmää käytettävien käsittelyaltaiden vetoisuuden ollessa enemmän kuin 30 m^3

3. **Mineraaliteollisuus**

3.1 Laitokset, jotka tuottavat klinkkeriä (sementti) kiertouuneissa, joiden tuotantokapasiteetti ylittää 500 tonnia päivässä, tai kalkkia kiertouuneissa, joiden tuotantokapasiteetti ylittää 50 tonnia päivässä, tai muun tyyppisissä uuneissa, joiden tuotantokapasiteetti ylittää 50 tonnia päivässä

3.2 Asbestia ja asbestipohjaisia tuotteita valmistavat laitokset

3.3 Lasia valmistavat laitokset, mukaan lukien lasikuituja valmistavat laitokset, joiden sulatuskapasiteetti ylittää 20 tonnia päivässä

3.4 Mineraaleja sulattavat laitokset, mukaan lukien mineraalikuituja valmistavat laitokset, joiden sulatuskapasiteetti ylittää 20 tonnia päivässä

3.5 Laitokset, joissa valmistetaan keraamisia tuotteita, polttamalla, erityisesti kattotiiliä, tiiliä, tulenkestäviä rakennuskiviä, laattoja, hiekkakiveä tai posliinia, ja joiden tuotantokapasiteetti ylittää 75 tonnia päivässä ja/tai uunin tilavuus ylittää 4 m^3 ja lastauskapasiteetti ylittää 300 kg/m^3 uunia kohden

▼B

4. **Kemian teollisuus**

Tuotanto tämän kohdan toimintaluokissa tarkoitetussa merkityksessä tarkoittaa teollisessa mittakaavassa tapahtuvaa 4.1–4.6 kohdassa mainittujen aineiden tai aineryhmien kemiallista jalostamista

4.1 Kemialliset laitokset, jotka valmistavat orgaanisen kemian perustuotteita, kuten

a) yksinkertaisia hiilivetyjä (suoraketjuisia tai rengasrakenteisia, tyydyttyneitä tai tyydyttämättömiä, alifaattisia tai aromaattisia);

b) happea sisältäviä hiilivetyjä, kuten alkoholeja, aldehydejä, ketoneita, karboksyylihappoja, estereitä, asetaatteja, eettereitä, peroksideja, epoksihartseja;

c) rikin hiilivetyjä;

d) typpipitoisia hiilivetyjä, kuten amiineja, amideja, typpiyhdisteitä, nitroyhdisteitä tai nitraattiyhdisteitä, nitriilejä, syanaatteja, isosyanaatteja;

e) fosforia sisältäviä hiilivetyjä;

f) halogenoituja hiilivetyjä;

g) organometallisia yhdisteitä;

h) perusmuoveja (polymeerejä, synteettisiä kuituja, selluloosapohjaisia kuituja);

i) synteettisiä kumeja;

j) väriaineita ja pigmenttejä;

k) pinta-aktiivisia aineita

4.2 Kemialliset laitokset, joissa valmistetaan epäorgaanisia kemiallisia perustuotteita, kuten

a) kaasuja, kuten ammoniakkia, klooria tai kloorivetyä, fluoria tai fluorivetyä, hiilen oksideja, rikkiyhdisteitä, typen oksideja, vetyä, rikkidioksidia, karbonyylikloridia;

b) happoja, kuten kromihappoa, fluorivetyhappoa, fosforihappoa, typpihappoa, kloorivetyhappoa, rikkihappoa, oleiinihappoa, rikkihapokkeita;

c) emäksiä, kuten ammoniumhydroksidia, kaliumhydroksidia, natriumhydroksidia;

d) suoloja, kuten ammoniumkloridia, kaliumkloraattia, kaliumkarbonaattia, natriumkarbonaattia, perboraattia, hopeanitraattia;

e) epämetalleja, metallioksideja tai muita epäorgaanisia yhdisteitä, kuten kalsiumkarbidia, piitä, piikarbidia

4.3 Kemialliset laitokset, jotka valmistavat fosforiin, typpeen tai kaliumiin perustuvia lannoitteita (lannoitteet sisältävät joko yhtä ainetta tai niiden seosta)

4.4 Kasvinsuojeluaineita lähtöaineita ja torjunta-aineita valmistavat kemialliset laitokset

4.5 Farmaseuttisten valmisteiden lähtöaineita kemiallisella tai biologisella menetelmällä valmistavat laitokset

4.6 Räjähteitä valmistavat kemialliset laitokset

5. **Jätehuolto**

Rajoittamatta direktiivin 2006/12/EY 11 artiklan tai vaarallisista jätteistä 12 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/689/ETY ([1]) 3 artiklan soveltamista:

5.1 Direktiivin 91/689/ETY 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja vaarallisia jätteitä hävittävät ja uudelleenkäytettävät laitokset, sellaisina kuin ne määritellään direktiivin 2006/12/EY liitteissä II A ja II B (toiminnat R1, R5, R6,

([1]) EYVL L 377, 31.12.1991, s. 20. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 166/2006 (EUVL L 33, 4.2.2006, s. 1).

▼B

R8 ja R9) ja jäteöljyhuollosta 16 päivänä kesäkuuta 1975 annetussa direktiivissä 75/439/ETY ([1]), ja joiden kapasiteetti ylittää 10 tonnia päivässä

5.2 Yhdyskuntajätteen (kotitalouksista peräisin olevan jätteen sekä vastaavan kaupasta, teollisuudesta ja laitoksista peräisin olevan jätteen) polttolaitokset, joiden kapasiteetti ylittää 3 tonnia tunnissa

5.3 Direktiivin 2006/12/EY liitteen II A otsakkeiden D8, D9 alla määritellyn kaltaiset vaarattomien jätteiden hävityslaitokset, joiden kapasiteetti ylittää 50 tonnia päivässä

5.4 Kaatopaikat, joihin tuodaan enemmän kuin 10 tonnia jätettä päivässä tai joiden kokonaiskapasiteetti on enemmän kuin 25 000 tonnia, lukuun ottamatta inerttijätteen kaatopaikkoja

6. **Muu toiminta**

6.1 Teollisuuslaitokset, joissa valmistetaan

a) massaa puusta tai muista kuitumateriaaleista;

b) paperia tai kartonkia kapasiteetin ylittäessä 20 tonnia päivässä

6.2 Kuitujen tai tekstiilien esikäsittely- (pesu, valkaisu, merserointi) tai värjäyslaitokset, joiden käsittelykapasiteetti ylittää 10 tonnia päivässä

6.3 Nahanparkituslaitokset, joiden käsittelykapasiteetti on enemmän kuin 12 tonnia valmiita tuotteita päivässä

6.4 a) Teurastamot, jotka tuottavat enemmän kuin 50 tonnia ruhoja päivässä

b) Sellaisten elintarvikkeiden käsittely ja jalostus, jotka valmistetaan

— eläinperäisistä raaka-aineista (paitsi maidosta) ja jossa valmiiden tuotteiden tuotanto ylittää 75 tonnia päivässä,

— kasviperäisistä raaka-aineista ja jossa valmiiden tuotteiden tuotanto on enemmän kuin 300 tonnia päivässä (neljännesvuosittain laskettavan keskiarvon perusteella)

c) Maidon käsittely ja jalostus vastaanotetun maidon määrän ylittäessä 200 tonnia päivässä (vuosittain laskettavan keskiarvon perusteella)

6.5 Ruhoja ja eläinperäistä jätettä hävittävät ja jälleenkäyttävät laitokset, joiden käsittelykapasiteetti ylittää 10 tonnia päivässä

6.6 Siipikarjan tai sikojen tehokasvatuslaitokset, joissa on enemmän kuin

a) 40 000 siipikarjapaikkaa

b) 2 000 paikkaa tuotantosioille (yli 30 kg:n painoisille) tai

c) 750 emakkopaikkaa

6.7 Aineiden, esineiden ja tuotteiden pintakäsittelylaitokset, erityisesti kiillotusta, painatusta, pinnoittamista, rasvanpoistoa, vedenpitäviksi käsiteltyjä, liimausta, maalausta, puhdistamista tai kyllästystä suorittavat laitokset, joissa käytetään orgaanisia liuottimia liuottimen kulutuskapasiteetin ylittäessä 150 kg tunnissa tai 200 tonnia vuodessa

6.8 Hiiliä (kivihiiltä) tai elektrografiittia polttamalla tai hiilettämällä valmistavat laitokset

▼M1

6.9 Hiilidioksidin geologisesta varastoinnista 23 päivänä huhtikuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/31/EY ([2]) mukainen hiilidioksidivirtojen talteenotto geologista varastointia varten tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvista laitoksista.

([1]) EYVL L 194, 25.7.1975, s. 23. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2000/76/EY (EYVL L 332, 28.12.2000, s. 91).

([2]) EUVL L 140, 5.6.2009, s. 114.

▼B

LIITE II

LUETTELO 19 ARTIKLAN 2 JA 3 KOHDASSA JA 20 ARTIKLASSA TARKOITETUISTA DIREKTIIVEISTÄ

1. Asbestin aiheuttaman ympäristön pilaantumisen ehkäisemisestä ja vähentämisestä 19 päivänä maaliskuuta 1987 annettu neuvoston direktiivi 87/217/ETY

2. Kloorialkalielektrolyysiteollisuuden elohopeapäästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista 22 päivänä maaliskuuta 1982 annettu neuvoston direktiivi 82/176/ETY

3. Kadmiumpäästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista 26 päivänä syyskuuta 1983 annettu neuvoston direktiivi 83/513/ETY

4. Muiden alojen kuin kloorialkalielektrolyysiteollisuuden elohopeapäästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista 8 päivänä maaliskuuta 1984 annettu neuvoston direktiivi 84/156/ETY

5. Heksakloorisykloheksaanipäästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista 9 päivänä lokakuuta 1984 annettu neuvoston direktiivi 84/491/ETY

6. Direktiivin 76/464/ETY liitteen luetteloon I sisältyvien tiettyjen vaarallisten aineiden päästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista 12 päivänä kesäkuuta 1986 annettu neuvoston direktiivi 86/280/ETY

7. Jätteenpoltosta 4 päivänä joulukuuta 2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/76/EY

8. Menettelytavoista titaanidioksiditeollisuuden jätteiden aiheuttaman pilaantumisen vähentämistä ja mahdollista poistamista koskevien ohjelmien yhdenmukaistamiseksi 15 päivänä joulukuuta 1992 annettu neuvoston direktiivi 92/112/ETY

9. Tiettyjen suurista polttolaitoksista ilmaan joutuvien epäpuhtauspäästöjen rajoittamisesta 23 päivänä lokakuuta 2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/80/ETY

10. Tiettyjen yhteisön vesiympäristöön päästettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamasta pilaantumisesta 15 päivänä helmikuuta 2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/11/EY

11. Jätteistä 5 päivänä huhtikuuta 2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/12/EY

12. Jäteöljyhuollosta 16 päivänä kesäkuuta 1975 annettu neuvoston direktiivi 75/439/ETY

13. Vaarallisista jätteistä 12 päivänä joulukuuta 1991 annettu neuvoston direktiivi 91/689/ETY

14. Kaatopaikoista 26 päivänä huhtikuuta 1999 annettu neuvoston direktiivi 1999/31/EY

▼B

LIITE III

LUETTELO TÄRKEIMMISTÄ PILAANTUMISTA AIHEUTTAVISTA AINEISTA, JOS NE OVAT MERKITYKSELLISIÄ, KUN ASETETAAN PÄÄSTÖJEN RAJA-ARVOJA

Ilma

1. Rikin oksidit ja muut rikkiyhdisteet
2. Typen oksidit ja muut typpiyhdisteet
3. Hiilimonoksidi
4. Helposti haihtuvat orgaaniset yhdisteet
5. Metallit ja niiden yhdisteet
6. Hiukkaset
7. Asbesti (suspendoituneet hiukkaset, kuidut)
8. Kloori ja sen yhdisteet
9. Fluori ja sen yhdisteet
10. Arseeni ja sen yhdisteet
11. Syanidit
12. Aineet ja valmisteet, joilla on todettu olevan karsinogeenisia tai mutageenisia ominaisuuksia tai ominaisuuksia, jotka voivat vaikuttaa lisääntymiseen ilman kautta
13. Polyklooratut dibentsodioksiinit ja polyklooratut dibentsofuraanit

Vesi

1. Organohalogeeniyhdisteet ja aineet, jotka vesiympäristössä voivat muodostaa sellaisia yhdisteitä
2. Organofosforiyhdisteet
3. Orgaaniset tinayhdisteet
4. Aineet ja valmisteet, joilla on todettu olevan karsinogeenisia tai mutageenisia ominaisuuksia tai ominaisuuksia, jotka voivat vaikuttaa lisääntymiseen vesiympäristössä tai sen välityksellä
5. Pysyvät hiilivedyt ja pysyvät ja biokertyvät myrkylliset orgaaniset aineet
6. Syanidit
7. Metallit ja niiden yhdisteet
8. Arseeni ja sen yhdisteet
9. Biosidit ja kasvinsuojeluaineet
10. Suspendoituneet aineet
11. Rehevöitymistä aiheuttavat aineet (erityisesti nitraatit ja fosfaatit)
12. Happitasapainoon epäedullisesti vaikuttavat aineet (jotka ovat mitattavissa parametreillä kuten BHK, KHK)

▼B

LIITE IV

Seikkoja, jotka tulee ottaa huomioon yleisesti tai yksittäistapauksissa 2 artiklan 12 alakohdassa määritellyistä parhaista käytettävissä olevista teknisistä keinoista päätettäessä, kun otetaan huomioon toimenpiteestä mahdollisesti aiheutuvat kustannukset ja edut sekä varovaisuus- ja ennaltaehkäisyn periaatteet:

1. vähän jätteitä tuottavien teknisten keinojen käyttö;
2. mahdollisimman vaarattomien aineiden käyttö;
3. prosessissa käytettyjen ja tuotettujen aineiden ja jätteiden talteenotto- ja kierrätyskeinojen kehittäminen kun se on tarpeellista;
4. vertailukelpoiset prosessit, laitteet ja toimintamenetelmät, joita on kokeiltu menestyksekkäästi teollisessa mittakaavassa;
5. tekniikan kehitys ja muutokset tieteellisessä tiedossa ja ymmärtämyksessä;
6. kyseessä olevien päästöjen luonne, vaikutukset ja laajuus;
7. uusien tai olemassa olevien laitosten käyttöönottopäivä;
8. parhaan käytettävissä olevan teknisen keinon käyttöönottoon vaadittava aika;
9. prosessissa käytettävien raaka-aineiden (mukaan lukien vesi) kulutus ja ominaisuudet sekä energiankäytön tehokkuus;
10. päästöjen kokonaisvaikutuksen ja ympäristöriskien ehkäisyn ja minimoimisen tarve;
11. onnettomuuksien ehkäisyn ja niiden ympäristöseurausten minimoimisen tarve;
12. komission 17 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti julkaisemat tiedot tai kansainvälisten järjestöjen julkaisemat tiedot.

▼B

LIITE V

YLEISÖN OSALLISTUMINEN PÄÄTÖKSENTEKOON

1. Yleisölle on ilmoitettava (julkisin ilmoituksin tai muilla asianmukaisilla tavoilla, kuten mahdollisuuksien mukaan sähköisin viestimin) seuraavat seikat päätöksentekomenettelyn varhaisessa vaiheessa tai viimeistään heti, kun tiedot voidaan kohtuudella antaa:

   a) lupahakemus tai tilanteen mukaan ehdotus luvan tai lupaehtojen tarkistamiseksi 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti, mukaan lukien 6 artiklan 1 kohdassa lueteltujen seikkojen kuvaus;

   b) tarvittaessa tieto, että päätökseen sovelletaan kansallista tai valtiosta toiseen ulottuvien ympäristövaikutusten arviointimenettelyä taikka että siitä käydään 18 artiklan mukaisia jäsenvaltioiden välisiä neuvotteluja;

   c) yksityiskohtaiset tiedot toimivaltaisista viranomaisista, jotka vastaavat päätöksenteosta, joilta saa asiaan liittyviä tietoja, joille huomautukset (tai kysymykset) voidaan esittää, sekä yksityiskohtaiset tiedot huomautusten tai kysymysten esittämistä koskevasta aikataulusta;

   d) mahdollisten päätösten luonne tai päätösluonnos, jos sellainen on;

   e) tilanteen mukaan yksityiskohtaiset tiedot ehdotuksesta luvan tai lupaehtojen tarkistamiseksi;

   f) milloin, missä ja miten asiaan liittyvät tiedot annetaan saataville;

   g) yksityiskohtaiset tiedot menettelyistä 5 kohdan mukaista yleisön osallistumista ja kuulemista varten.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että asianmukaisen ajan kuluessa yleisön, jota asia koskee, saataville saatetaan

   a) kansallisen lainsäädännön mukaisesti tärkeimmät selvitykset ja ohjeet, joita toimivaltaiselle viranomaiselle tai toimivaltaisille viranomaisille on annettu ajankohtana, jona yleisölle, jota asia koskee, annetaan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot;

   b) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/4/EY säännösten mukaisesti muut kuin 1 kohdassa tarkoitetut tiedot, jotka ovat merkityksellisiä päätöksen kannalta 8 artiklan mukaisesti ja jotka annetaan saataville vasta, kun yleisölle, jota asia koskee, on ilmoitettu 1 kohdan mukaisesti.

3. Yleisöllä, jota asia koskee, on oikeus ilmaista toimivaltaiselle viranomaiselle tai muistutuksensa ja mielipiteensä ennen kuin lupahakemuksesta päätetään.

4. Päätöstä tehdessä tämän liitteen mukaisen kuulemisen tulokset on otettava asianmukaisesti huomioon.

5. Jäsenvaltiot päättävät yksityiskohtaisista järjestelyistä yleisölle tiedottamisesta (esimerkiksi jakamalla ilmoituksia tietyllä alueella tai ilmoittamalla asiasta paikallisissa sanomalehdissä) sekä yleisön, jota asia koskee, kuulemisesta (esimerkiksi kirjallisten lausuntojen tai julkisen kuulemisen avulla). On asetettava kohtuulliset määräajat, joilla mahdollistetaan, että yleisölle tiedottamiseen ja yleisön, jota asia koskee, valmistautumiseen sekä tehokkaaseen osallistumiseen ympäristöä koskevaan päätöksentekoon tämän liitteen mukaisesti jää riittävästi aikaa.

▼B

LIITE VI

A OSA

Kumottu direktiivi ja sen muutokset (22 artiklassa tarkoitetut)

Neuvoston direktiivi 96/61/EY (EYVL L 257, 10.10.1996, s. 26).	
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/35/EY (EUVL L 156, 25.6.2003, s. 17).	ainoastaan 4 artikla ja liite II
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY (EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32).	ainoastaan 26 artikla
Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).	ainoastaan liitteessä III oleva 61 kohta
Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 166/2006 (EUVL L 33, 4.2.2006, s. 1).	ainoastaan 21 artiklan 2 kohta

B OSA

Määräajat kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle (22 artiklassa tarkoitetut)

Direktiivi	Määräaika kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle
96/61/EY	30 päivä lokakuuta 1999
2003/35/EY	25 päivä kesäkuuta 2005
2003/87/EY	31 päivä joulukuuta 2003

▼B

LIITE VII

VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi 96/61/EY	Tämä direktiivi
1 artikla	1 artikla
2 artiklan johdantokappale	2 artiklan johdantokappale
2 artiklan 1–9 alakohta	2 artiklan 1–9 alakohta
2 artiklan 10 alakohdan a alakohta	2 artiklan 10 alakohta
2 artiklan 10 alakohdan b alakohta	2 artiklan 11 alakohta
2 artiklan 11 alakohdan ensimmäisen alakohdan johdantokappale	2 artiklan 12 alakohdan ensimmäisen alakohdan johdantokappale
2 artiklan 11 alakohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen luetelmakohta	2 artiklan 12 alakohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta
2 artiklan 11 alakohdan ensimmäisen alakohdan toinen luetelmakohta	2 artiklan 12 alakohdan ensimmäisen alakohdan b alakohta
2 artiklan 11 alakohdan ensimmäisen alakohdan kolmas luetelmakohta	2 artiklan 12 alakohdan ensimmäisen alakohdan c alakohta
2 artiklan 11 alakohdan toinen alakohta	2 artiklan 12 alakohdan toinen alakohta
2 artiklan 12 alakohta	2 artiklan 13 alakohta
2 artiklan 13 alakohta	2 artiklan 14 alakohta
2 artiklan 14 alakohta	2 artiklan 15 alakohta
3 artiklan ensimmäinen kohta	3 artiklan 1 kohta
3 artiklan toinen kohta	3 artiklan 2 kohta
4 artikla	4 artikla
5 artikla	5 artikla
6 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantokappale	6 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantokappale
6 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen–kymmenes luetelmakohta	6 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a–j alakohta
6 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	6 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
6 artiklan 2 kohta	6 artiklan 2 kohta
7–12 artikla	7–12 artikla
13 artiklan 1 kohta	13 artiklan 1 kohta
13 artiklan 2 kohdan johdantokappale	13 artiklan 2 kohdan johdantokappale
13 artiklan 2 kohdan ensimmäinen–neljäs luetelmakohta	13 artiklan 2 kohdan a–d alakohta
14 artiklan johdantokappale	14 artiklan johdantokappale
14 artiklan ensimmäinen–kolmas luetelmakohta	14 artiklan a–c alakohta
15 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantokappale	15 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantokappale
15 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen–kolmas luetelmakohta	15 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a–c alakohta
15 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	15 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
15 artiklan 2 kohta	15 artiklan 2 kohta
15 artiklan 4 kohta	15 artiklan 3 kohta
15 artiklan 5 kohta	15 artiklan 4 kohta

▼B

Direktiivi 96/61/EY	Tämä direktiivi
15 a artiklan ensimmäisen alakohdan johdantokappale ja loppukappale	16 artiklan 1 kohta
15 a artiklan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohta	16 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta
15 a artiklan toinen alakohta	16 artiklan 2 kohta
15 a artiklan kolmannen alakohdan ensimmäinen ja toinen virke	16 artiklan 3 kolmannen kohdan ensimmäinen alakohta
15 a artiklan kolmannen alakohdan kolmas virke	16 artiklan 3 kohdan toinen alakohta
15 a artiklan neljäs alakohta	16 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta
15 a artiklan viides alakohta	16 artiklan 4 kohdan toinen alakohta
15 a artiklan kuudes alakohta	16 artiklan 5 kohta
16 artikla	17 artikla
17 artikla	18 artikla
18 artiklan 1 kohdan johdantokappale ja loppukappale	19 artiklan 1 kohta
18 artiklan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen luetelmakohta	19 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta
18 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	19 artiklan 2 kohta
18 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	19 artiklan 3 kohta
19 artikla	—
20 artiklan 1 kohta	20 artiklan 1 kohta
20 artiklan 2 kohta	20 artiklan 2 kohta
20 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta	20 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta
20 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	—
20 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta	20 artiklan 3 kohdan toinen alakohta
21 artiklan 1 kohta	—
21 artiklan 2 kohta	21 artikla
—	22 artikla
22 artikla	23 artikla
23 artikla	24 artikla
Liite I	Liite I
Liite II	Liite II
Liite III	Liite III
Liite IV	Liite IV
Liite V	Liite V
—	Liite VI
—	Liite VII